

Hvis de Kvinder, hos hvem Kjønndriften er saa overmægtig, at de ikke kunne beherske den uden at tage Skade deraf, kunne faa og sjældne Undtagelser (og det tror jeg), da ere vist nok de, der slet ikke kjende den, endnu færre.

Det blev i Diskussionen sagt, at Kjønndriften ofte vaagner hos vore Pigebørn, endnu medens de gaa i Skole. Efter den Erfaring, jeg paa forskjellig Maade har gjort, kan jeg kun bekræfte dette. Der er ingen Tvivl om, at det forholder sig saa, og det ikke saa ganske sjælden. Naar en anden Dame mente, at det kunde kun ske med Børn fra daarlige Hjem, da er det en Fejltagelse — jeg kunde føre Beviser for det modsatte. De Impulser, som saaledes vække Driftslivet unaturlig tidlig, komme næsten altid fra Skolekammerater eller Tjenestefolk, og det er Indflydelser, som ikke de forsigtigste Forældre kunne vogte deres Børn for, men det er vist i de færreste Tilfælde, at Forældrene faa noget at vide derom; Børnene ere straks paa det rene med, at det er noget, der maa skjules for Fader og Moder. Som bekjendt er der nylig i Sverrig udkommet en Bog om „Usædeligheden blandt Skoleungdommen.“ Selv om det mulig i den Henseende staar værre til i Sverrig, tror jeg dog, efter hvad jeg har hørt af vel underrettede Folk, at der ogsaa her gaar meget inere af den Slags i Svang, end man almindelig tror, og der er sikkert al Anledning, ogsaa for danske Forældre, til ikke at stole for meget paa, at deres Hjem er godt, men at vogte nøje paa deres Børn.

Fra den Side, hvor man vil have alle Baand løsnede, paaberaaber man sig de Kvinder, der gaa til Grunde af utilfredsstillet Drift. Desværre, det er utvivlsomt, at der gives saadanne (skjøndt langt færre end dem, der gaa til Grunde af den modsatte Aarsag); men, som det blev fremhævet i Diskussionen, det er de abnorme, de syge, og efter dem kunne vi andre, som ere sunde, ikke indrette vort Liv eller Samfundsforholdene. Der er jo ogsaa Mennesker, der lide af Kleptomani; men derfor kunne vi dog ikke erklære Tyveri for lovligt og allesammen give os til at stjæle. Det er ligeledes blevet sagt, at „skrøbelig Dyd“, hvormed mentes almindelig Usædelighed, „er mange Gange at foretrække for unaturlig Last.“ Ja, det kan godt være; jeg savner den fornødne Sagkundskab til her at foretage en Vurdering; men jeg kan ikke deri se nogen Grund til at ønske den omtalte skrøbelige Dyd alminde-